

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

סיפור ההתקרבות

כ... (ה) ומאז נוצר הקשר בינינו. כשנטל ידיו, אמר את הברכה בל קולות, אבל במתיקות כזו, כמודה איש לחברו על הטובה שעשה לו. נתרגשתי מאד, ורי ישראל הרגיש בהתרגשותי. הוא ראה גם אצבע הי שסבב כן, שבכגע הראשון בא אלי, ולכן היה מסור לי בכל לב ונפש. ואף-על-פי שהיה אוהב כל אדם מישראל, אבל הקשר שנוצר בינינו היה חידוש גדול ועצום, ואין לשער את האהבה והאחווה ששררה בינינו.

כ אחרי שאכל וברך, שאלתי אותו היכן יישן. אמר לי: אישן בבית-הכנסת. לייתי אותו, ומיד כשיצאנו, פרצתי בכבי רציתי שירחם עלי ולא ניהני לנפשי. ספרתי לו את כל העניינים, וכיצד מצאתי את הספר "השתפכות הנפש", ובקשתי מאת השם יתברך איש שיקרבי לחסידות ברסלב, ועכשו רואה אני שתפלותי נתקבלה, והשם יתברך סבב סבות נפלאות באלו שבאתם לכאן, לכן אבקש מכם שתרחמו עלי, ואקבל מכם רפואה לנפשי. כששמע את הדברים, נתרגש עוד יותר.

כ ספרתי לו את נגעי נפשי, והוא האזין. אחר-כך התחיל הוא לדבר, והרגשתי מן הדבורים שדבר, ארוכה כזאת והתחדשות כזאת ורפואה כזאת, שמיום שנולדתי לא הרגשתי כאלה.

כ והוא דבר עמי על רבנו נחמן ועל ספריו, ועל אורו הגדול, שעשוי לרפא את נגעי הלב. וכך הלכנו, עד שבאנו לבית-הכנסת של חסידי קרלין. לא ידענו היכן המפתח. אחר-כך הלכנו לעוד בית-כנסת, וגם שם היה סגור. והיה ...

הרחשך מעבר לך

תמיד וזה כל עבודתנו כל ימינו לכבר כל הדברים מהקלפות והפסלות שקדמו להם.

ומחמת שהקלפה נתאחזה בהפרי מאד וקדמה לה, על-כן באמת קשה הפרור מאד ומחמת זה רבים נכשלים בזה העולם ותופלים למקום שנופלים רחמנא לצלן, רק הצדיקים האמתיים גבורי כח שהם מתגברים על יצרם הם מבררים הכל ולא זו אף זו שהם בתקף צדקתם מעוררים רחמי הי יתברך עלינו שיחוס עלינו ולא ידון אותנו כמעשינו רק יסתכל על מקומנו על מקום של כל אחד ואחד דרך איזה מקומות הוא נמשך לזה העולם כי המקום של כל אחד הוא בחינת הקלפה והפסלת שקדמה לפרי כנ"ל, ועל-ידי זה הוא מרחם עלינו ודן אותנו לכף זכות.

וזה שכתוב ולא אסף עוד להכות את כל הי באשר עשיתי כי יצר לב האדם רע מנעריו ודרשו רבותינו ז"ל משנעדר לצאת ממעי אמו. משנעדר לצאת ממעי אמו דיקא הינו כי מקומו גרם לו לחטא מחמת שיצא ממקום מטנף כזה, וכמו שאמר דוד הן בעון הוללתי ובחטא יחמתני אמי (הלכות ערלה ד, אות יב).

כיום התורה

פעם אחת, היה (רבנו הקדוש) מרמו את אחד ללמד את ספרו, ואמר שהוא מצוה גדולה ללמד ספרו הרבה, ואמר לו שיכולין להיות נעשה בעל מח גדול על-ידי ספרו, כי יש בו שכל גדול ועמקות נפלא מאד על פי פשוטן של דברים.

וגם אם יתמידו בספריו הקדושים, יכולין להיות נעשה איש בשר באמת, ואז תבא לראות הפנימיות שיש בספריו הקדושים, כי יש בהם פנימיות הרבה מה שאין נראה על פי פשוטו כלל. אשרי הזוכה ללמד ולהתמיד בהם הרבה. (חיי מוהר"ן - מעלת תורתו חי)

שַׁבַּת נַח

* מתוך ספר לקוטי הלכות * נח איש צדיק (ו.ו)

עקר הפגם של הדורות שקדם מתן-תורה היה רק על-ידי שהלקו על הצדיקים שבדורותיהם, בגן נח ומתושלח וכיו, כי אז באותן הדורות היה כל הלמד רק בעל-פה שהיו לומדים הצדיקים בבית מדרשיהם, כמו שאמרו ת"ל: בבית מדרשו של שם ועבר, אבל רב העולם הלקו עליהם ולא רצו לשמע להם ולהתבטל אליהם בשלמות, עד שמחמת זה הפכו הדברי אלקים חיים, וכל הלמודים הקדושים נעשו אצלם סם-מות, בבחינת "ופשעים יכשלו בהם". אך מי שנגע יראת השם בלבו, היה מקבל גם אז דרכים ישרים מצדיקים אמתיים להתקרב אליו ויתברך (הלכות ראשית הגז הי' - אות ט"ז לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות מ').

כי יצר לב האדם רע מנעריו (ח.ב.א)

קדם התהוות הבריאה הכרח שיהיה צמצום והוא מקום הבריאה, וכמו כן בכל הדברים שבעולם קדם שבאין לעולם יש בחינה זאת שההכרח שיהיה איזה בחינת צמצום קדם שנמשך האור והחיות של אותו הדבר שעל-ידי זה הוא נברא ויוצא לעולם.

ומחמת שהצמצום הוא שרש הדין שמשם עקר אהיות הסטרא אחרא והקלפות, ועל-כן היה צריך אדם הראשון לכבר הכל על-ידי תפלתו והוא פגם בזה על-ידי חטא עץ הדעת טוב ורע מאז נתקללה האדמה ונגזר עליו ואכלת את עשב השדה בועת אפיך תאכל לחם, דהינו שכל הדברים יצאו מלבשים בפסלת וקלפות והקלפה קדמה לפרי

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (ק"מ ב, פו.)

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמ נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל

❁ סיפור ❁

ההתקרבות

❁ (המשך הסיפור) ... וגם שם היה סגור. והיה בית-כנסת, שבו היו מתפללים הצדיקים הגדולים, רבי מנדל מייטפסק, זכרנו לברכה, ורבי אברהם קאליסקר, זכרנו לברכה, וכי. בית-כנסת זה עמד ליד הים, ובהרף היו המים גואים ונכנסים לתוך בית-הכנסת, והשלחנות היו שקועים עד חצים במים, והיו מוציאים את הספרים, ובית-הכנסת היה נשאר פתוח ומפקר.

❁ שנינו נכנסנו לבית-כנסת זה, בתוך המים, ועלינו ישבנו על גפי שלחן. ר' ישראל הניח ספריו והטיל ותפלין, והוציא מכיסו נר וגפרורים שהיו עמו תמיד, אף שהדבר היה יקר מציאות עד מאד. פתח ר' ישראל את הילקוטי מהר"ן, חלק ב בסימן ז, "כי מרחמם יטהגם". ואף-על-פי שנמצאו בתוך המים והרטיבות, הוא לא הרגיש, אף-על-פי שיש לו יד חולה, ולא אני הרגשתי במים. וכך ישבנו כל הלילה ועסקנו בתורה הזאת, עד הבקר.

❁ פתאום שמעתי קול אמי בוכה וצועקת: היכן בני, האייתי שגרמתי צרה גדולה, שהיני אם לא מעבדים את הפצק פיה, הוא מתקלקל ...

לזה האמת לאמתו, וקבירו זה את זה שלא יבלו ימיהם להבל ולריק, עד שישבו כלם אל האמת ויעבדו כלם באמת ובאמונה שלמה.

● ותוכנו שהיה שלום בעצמנו שלא יהיה חלק לבנו חס ושלום מאתך, רק נפח להאמין בך ויצדיקיך האמתים ולעבור באמת ובלבב שלם בשני מצרינו.

● תוכה לידע ידיעה שלמה באמת ובלבב שלם שמלא כל הארץ כבודך, ואתה בעצמך ובכבודך עומד אצלנו בשעת התפלה, ואתה שומע ומאזן ומקשיב כל דבור ודבור של תפלותינו. ורגיש אלהותך עלנו תמיד, ובפרט בשעת התפלה, עד שתעורר עלינו זה בהתעוררות גדול להתפלל בהתלהבות גדול ובבטחה גדולה ונצומה ולדקדק מאד לבן את דברינו, ולא יצא שום דבור מפינו בתפלה שלא בכונה (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ס"ב)

= אמונת חכמים (חלק ו') =

❁ ... אחר התלונן שעבר נתוח וכואבת לו הבטן, אמר לו ר' ישראל שיגיד י נחי וכי, זה לא כל כך קשה, וכל המחלות הולכים לגוים. אחר-כך המשיך לדבר שזה לא קשה כלל וצחק. וכשחבר אחר אשר גם היה טובל מכאבי בטן, עבר ליד ר' ישראל באותו הזמן, שאל אותו ר' ישראל אם הוא כבר מרגיש יותר טוב, ודבר אתו ממעלת אמיירת הסגולה הזאת (וכל זה למרות שאותו חבר לא שוחח על נושא זה עם אף אחד, כי היה בטבעו בישן).

❁ ר' ישראל אמר פעם: "הגויים שואלים למה שרים כל-כך י נחי, וצריך להשיב להם, שידעו בשינה הדי ויתגורו". וכן אמר, שמצפה ומתגעגע שיצאו ספרים של רבנו עם כריכה של זהב בכל הארץ, וככה יהיה השתפכות הנפש ומשיבת נפש וכי בכל בית, בכל בית כנסת וכי ... (יג אדר השני)

❁ פעם ספר ר' ישראל את הספורי מעשיות ממעשה של החכם והתם (מעשה ט), עם חן כזה שאי אפשר לתאר, וכנה את החכם באדם המתלונן כל הזמן שזה לא בסדר וזה לא בסדר וכי. אחר-כך דבר מהמבצר של מרגליות (המבא ממעשה א), ואמר לאחד כמרמז שזה דבר יקר לבקש הר של זהב ומבצר של מרגליות. (יום א יב אדר השני)

❁ וכן פעם בשבת ספר ר' ישראל את המעשה מחכם והתם (מעשה ט) ואחר-כך המשיך לספר, שהתם הלך להוציא הבת מלך בשראה שיש להמלך צער (מעשה א), וספר אחר-כך שלקחו את אשת העני (מכרמו על הפת מלך בשביה אצל הגנרל (מעשה ז - ז) ואמר: "כשמשנים המלים, זה כבר לא ספורי מעשיות". וכשספר המעשה ראשון עם השני למלכות ששתה מהמעין של יין, אמר: "אנחנו אסור לנו לשנות ערק יין, חוץ מיום אחד בשנה שזה - פורים", והתחיל לספר מעשיות מאנ"ש בצורה שהיה נראה באלו הוא בעצמו היה שם, בכל הדורות... וספר שפעם פורים אנ"ש שמחו מאד, ואחד מהם התפאר ששוב הוא לא מפחד מהצד הרע, או למחרת שאלו אותו: "אתה זוכר מה אמרת אתמול?" ואמר: "גם היום אני אומר כן! (פי)". ואחר-כך אמר ר' ישראל: "מצאנו אותה (את הפת מלך!) וספר שמצאו אותה והוציאה. והוסיף ואמר: "הרגתי הצד הרע, שוב לא יבוא עוד".

❁ וספר באותה שבת: "שמעתי את אנ"ש אומרים: ימאוצר מתנת חנם חנני במשך שעות, וגם ר' ישראל קדונו".

עצות ותפילות

שלום ו-ט

אינם מתועדים יחד לדבר אחד עם חברו, להפך דעתו אל האמת, ואפלו בשמדרים יחד אין אחד שומע דברי חברו מחמת נצחון של המחלקת וכי"ל באות ד' נמצא שעקר האמתה תלוי בשלום (שם, סימן סב).

לזכות לשלום הוא עלינו שילמד פוסקים ועל ידי זה יוכל להתפלל בכונה בכל לבבו (שם).

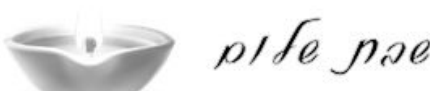
● ... ויבן תעורני פרחמין הרפים, שאזפה לעסק בספרי הפוסקים בהתמדה גדולה, ותעורני ותושיעני ללמד הרבה בכל יום מיום ספרי הפוסקים. ותפתח את דעתי ותבין את לבבי, שאזפה ללמד במהירות גדול, ולהבין הדין על בוריו, ולברר וללבן הפסק הלכה בכל דיני התורה באמת לאמתו, ואזפה לידע ההכרעה באמת בין כל בעל המחלקת הקדשה שמחלקים בדיני התורה.

● ואזפה לעשות שלום והכרעה ביניהם. ועל ידי השלום הזה ימשך השתלשל שלום בכל העולמות, עד שיתפשט השלום גם בעולם הזה, ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלוקת מן העולם והתורה השלום בעולם, עד שיכלו להתנעד יחד כל אחד עם חברו, ויטבירו זה

צריך לבקש שלום שהיה שלום בין ישראל ושהיה שלום לכל אדם במדותיו, והיו שלא יהיה מחלק במדותיו ובמאורעותיו, שלא יהא לו חלוק בין בטיבו בין בעקו תמיד ימצא בו השם יתברך, וזה זוכן עלינו התורה ועל ידי הצדיקים שהם נקראים שלום, שעל ידי זה תכה לאהב אותו יתברך בכל מקום בין בטיבו וכי ולאהב את חברו והיה שלום בין כל ישראל (לקוטי מהר"ן א', סימן ל"ג).

להרבות השלום צריכך להרבות בצדקה (שם, סימן נו).

על ידי המתלקת באים כפירות, ועל ידי זה אין יכולין להתפלל בכונה. אבל כשיש שלום נתבטל הכפירות והאפיקורסות שיש לבב כל אחד. פי כשיש שלום ומתועדים זה עם זה, יוכל להשיב אחד את חברו מדעותיו הרעות ויוציא הכפירות והאפיקורסות מלבבו. אבל על ידי המחלוקת

rise pae